

University of Groningen

Gemeenschappelijke normen voor vertrouwensberoepen

Herregodts, Rianne Leonie

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Herregodts, R. L. (2019). *Gemeenschappelijke normen voor vertrouwensberoepen: Tuchtrechtelijke uitspraken over de tuchtnormen voor accountants, advocaten en artsen.* [, Rijksuniversiteit Groningen]. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen

behorende bij het proefschrift

Gemeenschappelijke normen voor vertrouwensberoepen

Tuchtrechtelijke uitspraken over de tuchtnormen voor accountants, advocaten en artsen

van R.L. Herregodts

1. De ontevredenheid van cliënten als klagers in de tuchtprocedure vloeit voort uit onjuiste verwachtingen over de tuchtprocedure en bedreigt de effectiviteit van tuchtrechtspraak. De oplossing ligt niet in het aanpassen van de tuchtprocedure aan de verwachtingen, maar in het beletten van cliënten om over sommige onderwerpen een tuchtklacht in te dienen.

Zie hoofdstuk 12, paragraaf 3 over de cliënt in de tuchtprocedure.

2. Voor effectieve tuchtrechtspraak zijn klachten van institutionele klagers, zoals de NBA (accountants), de deken (advocaten) en IGZ (artsen), onontbeerlijk. Dat geldt niet alleen voor de 'zware zaken', maar ook voor de casus waarin rechtsvragen aan de orde zijn waarover binnen de beroepsgroep behoefte aan rechtsvorming bestaat.

Zie hoofdstuk 2, paragraaf 6 voor statistieken over institutionele klagers en hoofdstuk 12, paragraaf 3 over de cliënt in de tuchtprocedure.

3. Omdat de effectiviteit van het tuchtrecht sterk leunt op de generale preventieve werking van uitspraken is het nodig dat de tuchtrechters in uitspraken de gehanteerde normatieve kaders explicieter benoemen dan zij nu gewoonlijk doen.

Zie hoofdstuk 1, par. 2.3 over de (potentiële) functies van tuchtrechtspraak.

4. Het past bij de aard en het doel van het tuchtrecht dat ook gedragingen die zich volledig hebben afgespeeld in de privésfeer tuchtrechtelijk verwijtbaar kunnen worden geacht. In de beoordelingskaders zijn voldoende aanknopingspunten te vinden om te voorkomen dat iedere maatschappelijk onwenselijke gedraging tuchtrechtelijk verwijtbaar zou zijn.

Zie hoofdstuk 3, met name paragraaf 4.2, over de tuchtrechtelijke beoordeling van gedragingen in de privésfeer.

5. Gelet op de aard en het doel van tuchtrechtspraak is er onvoldoende reden om aan de ontvankelijkheid van klachten over beslissingen van een bestuurder van de praktijk, de maatschap of het kantoor, als extra voorwaarde te stellen dat bij de besluitvorming de vakbekwaamheid moet zijn aangewend. Dat de genomen beslissingen invloed kunnen hebben op de kwaliteit van de beroepsuitoefening moet voor de ontvankelijkheid voldoende zijn.

Zie hoofdstuk 4 over de formele beroepsuitoefening.

6. Het normatief kader dat de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) ten aanzien van vaktechnische kwaliteit heeft ontwikkeld, geeft blijk van een lager ambitieniveau dan de normatieve kaders voor accountants en artsen. Gelet op de aard en het doel van tuchtrechtspraak mag een grotere bijdrage aan ontwikkeling van normen over de vaktechnische kwaliteit van de NOvA worden verlangd.

Zie hoofdstuk 9, met name paragraaf 4.2, over de tuchtrechtelijke beoordeling van de vaktechnische kwaliteit van advocaten. Zie tevens hoofdstuk 12, paragraaf 2.2 van de conclusie over verschillen tussen de tuchtrechters in taakopvatting.

7. In de Verordening Gedrags- en Beroepsregels Accountants (VGBA) is een uitstekende balans gevonden tussen het sturen op de naleving van de fundamentele beginselen (art. 2 VGBA) en het eerbiedigen van de professionele beoordelingsvrijheid. Meer in het algemeen zou het devies van de regelgever moeten zijn: principle based (zoals de VGBA) waar mogelijk, rule based waar nodig.

Zie bijvoorbeeld hoofdstuk 5, over professionele autonomie, integriteit en beperking tot eigenlijke belangen.

8. Een van het tuchtrecht gescheiden ongeschiktheidsprocedure is overbodig, omdat het voor de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van tekortkomingen uiteindelijk niet uitmaakt of deze uit onwil of onvermogen voortvloeien en omdat de veronderstelde inhoudelijke verschillen tussen beide procedures in de praktijk ook overigens zo goed als afwezig zijn.

Zie hoofdstuk 11 over ongeschiktheidsprocedures.

9. Het in wet- of regelgeving of soft law vastleggen van fundamentele beginselen (art. 2 VGBA) of kernwaarden (art. 10a Advocatenwet) heeft toegevoegde waarde, omdat het expliciteert waardoor een beroepsbeoefenaar zich in de beroepsuitoefening moet laten leiden. De Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG) dient om die reden te overwegen fundamentele beginselen of kernwaarden te identificeren en in de gedragsregels voor artsen op te nemen. De bij de beantwoording

van de onderzoeksvraag geformuleerde gemeenschappelijke normen, over professionele autonomie en professionele oordeelsvorming, zorgvuldige omgang met (de belangen van) de cliënt, vaktechnische kwaliteit, geheimhouding en professioneel gedrag, kunnen hierbij als vertrekpunt worden gehanteerd.

Zie hoofdstuk 12, paragraaf 1 over de gemeenschappelijke beginselen van vertrouwensberoepen.